

NOSTALGIA

Quan veig aquesta joventut airosa,
hem venen a la pensa temps passats,
de una altra joventut també formosa,
que per a nosaltres fou gloriosa,
i tots fórem fidels enamorats.

I vull perquè hem plau tornar enrere,
i recordar uns temps d'il·lusió,
ja sé que només és una quimera,
però la infantesa i joventut encisera,
no es poden deixar en un trist racó.

La memòria amb imatges estimades,
ens torna aquell alè de joventut
aquell parar la fresca a les vesprades,
les xerrades de veïns tan animades,
i tantes coses mes que s'han perdut.

De la innocència subtil i dormida,
al despertar sobtat de pubertat,
d'aquells jocs i corrandes sense mida,
a la pau d'estimació sentida,
a un amor que sens ha despertat.

Perquè senties una suau punxada,
que es clavava amb força dintre el cor,
i senties els sospirs d'enamorada,
d'aquella noia per a tu estimada,
començant un veritable amor.

Un amor ferm que al llarg de molts anys,
es manté amb la mateixa il·lusió
fidel a les promeses i els afanys,
sense infidelitats, sense enganys,
mostra de una veritable estimació.

La nostàlgia que els sentits domina,
ens porta a la ment sentits records,
i vers a un passat ens encamina,
on ni lo bo o dolent escatima,
que són per a nosaltres bells records.

Coneixem les tristeses i folies,
i som tan febles i tan fets al plor,
que igual plorem desenganys i alegries,
en aquest tarannà de tots els dies,
al recordar amb joia, vells temps d'enyor.

CARDEDEU, 16 D'OCTUBRE, 2022